

26. אוקט' 1949

ז' ש"ז

רשומות

קובץ התקנות

44

התוכן:

עמוד

63	צו ההגנה (הגבלת שכר נסיעה במונית בירושלים), תש"י—1949
68	צו ההגנה (מחירים מכסימליים שונים) (תיקון), תש"י—1949
68	צו ההגנה (פיקוח על מכירת סיד), תש"י—1949
69	צו המשקלות והמידות (מידות קיבול למצרכי מזון גוזלים), תש"י—1949
70	צו החברות (פקדונות של חברות ביטוח) (תיקון), תש"י—1949
70	צווי הקנייה מס' 447, 448, 449, לפי פקודת המסחר עם האויב, 1939

מדור לשלטון מקומי

73	צו המועצות המקומיות (גבעת שמואל), תש"י—1949
75	צו המועצות המקומיות (נס־ציונה), תש"י—1949
77	צו המועצות המקומיות (פרדס חנה), תש"י—1949
79	צו המועצות המקומיות (רמת השרון), תש"י—1949
81	צו המועצות המקומיות (מועצה מקומית גלילית של עמק חפר) (תיקון), תש"י—1949
82	צו המועצות המקומיות (רחובות) (תיקון), תש"י—1949

תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944

צו בדבר שכר נסיעה במוניות

בתוקף סמכותי לפי תקנה 3א לתקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944¹, אני מצווה בזה לאמור:

1. פירושים.

— בצו זה —

”יום” ו”לילה” פירושים:

— בחדשים אוקטובר—מרס —

”יום” — הזמן שבין השעה 06.00 ובין השעה 19.00.

”לילה” — הזמן שבין השעה 19.00 ובין השעה 06.00.

— ובחדשים אפריל—ספטמבר —

”יום” — הזמן שבין השעה 06.00 ובין השעה 21.00.

”לילה” — הזמן שבין השעה 21.00 ובין השעה 06.00.

”לוח” — פירושו — לוח שכר הנסיעה שבתוספת השניה.

”מפה” פירושה — מפת ירושלים לאזוריה ושכונותיה שבתוספת הראשונה והמראה את האזורים והשכונות שעליהם חל צו זה.

”אזור” פירושו — כל אחד מהאזורים שתחומיו סומנו בקו מרוסק על גבי המפה.

”שכונה” פירושה — כל אחת מהשכונות שפורטו בסעיף 1 ב. לתוספת השניה.

”מונית” פירושה — מכונית ציבורית, כהגדרתה בפקודת התעבורה², שלפי הרשיון שניתן עליה אין להסיע בה יותר מששה נוסעים.

”נסיעה” פירושה — נסיעה במונית בשכר בתחומי האזורים והשכונות.

¹ ע”ר מס’ 1359 מיום 14.9.44, חוס’ 2, עמ’ 726.

² חוקי א”י, כרך ב’ פרק כ”ח, עמ’ 1271.

"נהג" כולל בעלה של מונית או כל אדם אחר המועסק על ידי או על ידי הנהג או על ידי שירות מונית, או הפועל בשמם בעניני נסיעה.

2. איסור לדרוש יותר מהשכר הקבוע בצו.

לא ידרוש אדם ולא יגבה ולא ירשה לאדם אחר לדרוש או לגבות —
(א) שכר נסיעה, שכר תזמנה, שכר המתנה או שכר הובלה בשיעור העולה על שיעור התשלומים המפורשים בתוספת השניה.
(ב) תשלום בעד שירות בקשר לנסיעה שאינו קבוע בתוספת השניה.

3. חובה להציג את המפה וכו'.

נהג של כל מונית חייב —

לקיים דרך קבע בתוך המונית, קבועים על גבי מושב הנהג, מאחוריו —
בצורה הניתנת לקריאה ובמקום הנראה לעין הנוסעים —

(א) שלט לבן ועליו, בספרות ואותיות שחורות, שאורך כל אחת מהן לפחות 2 ס"מ ורחבה לפחות 1 ס"מ — מספר הרישום של המונית, שם הנהג בה וכתבתו.
(ב) העתקים משתי התוספות לצו זה מודפסים כגדלן על גבי גליון אחד.

4. איסור לסרב להסיע.

לא יסרב נהג בלי סיבה מתקבלת על הדעת —

(א) להוליך אדם המוכן לשלם את שכר הנסיעה ושכר שאר השירותים שנקבעו בצו זה.

(ב) להוביל מזוודה או חבילה או עגלת ילדים של נוסע, ואולם אין חובה להוביל עגלת ילדים אלא אם מצויידת המונית בגשר מזוודות או בגדר מזוודות על הגג.

5. עבירות.

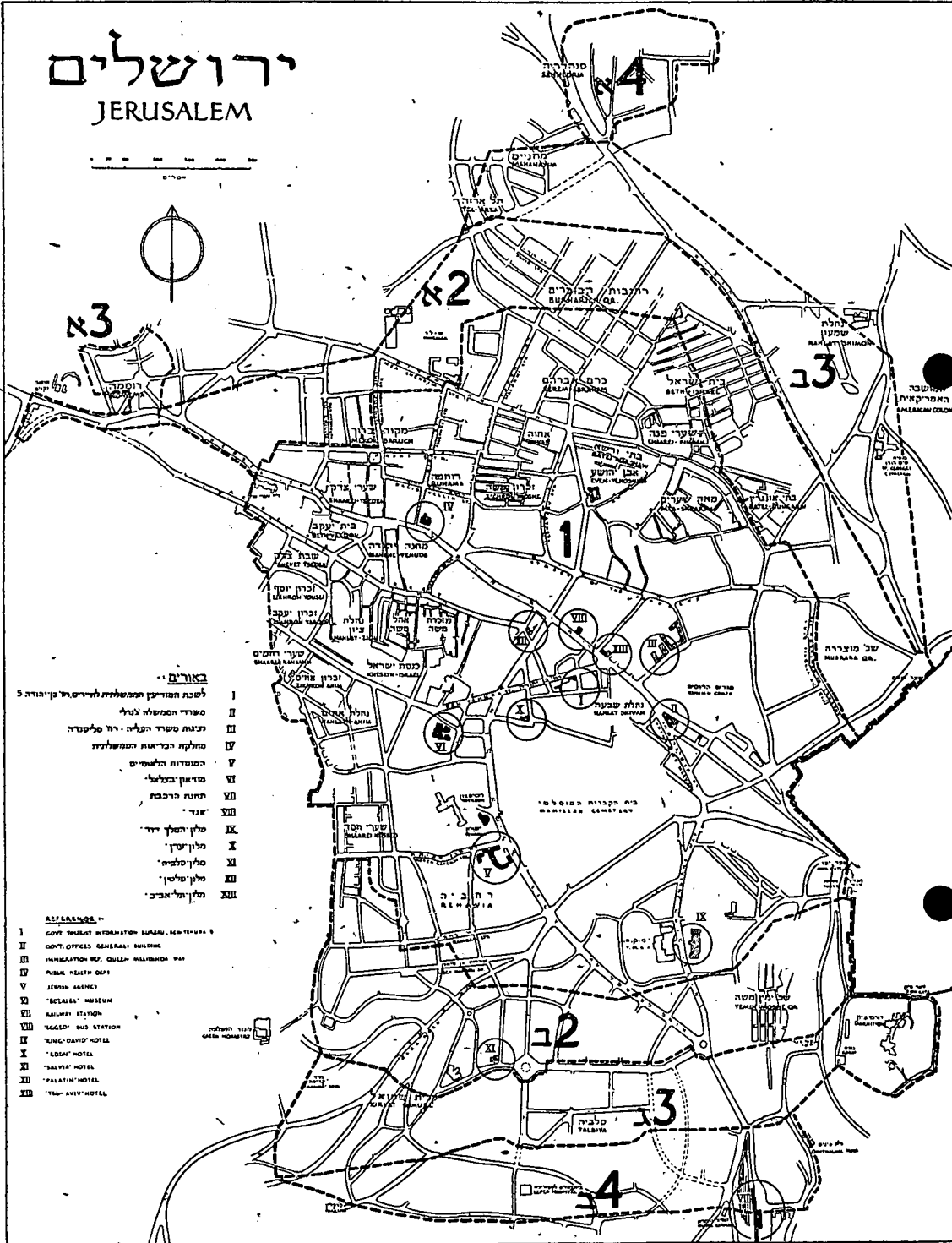
העובר על הוראה מהוראות צו זה, דינו כדין העובר על תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944.

6. השם.

לצו זה ייקרא "צו ההגנה (הגבלת שכר נסיעה במונית בירושלים) תש"י" —
1949.

ירושלים JERUSALEM

0 100 200 300
מטרים

באורים

- I לסבת המורדן הממשלתית לירושלים בן יהודה 5
- II משרד הממשלה לנצי
- III נציגות משרד המלחמה - רחל סלימנד
- IV מולקת הכרעות הממשלתית
- V המוסדות הלאומיים
- VI מודאון בעלמל
- VII תחנת הרכבת
- VIII אנג
- IX מלון המלך יוד
- X מלון יערן
- XI מלון מלביה
- XII מלון סיטין
- XIII מלון תל אביב

REFERENCES

- I משרד הממשלה לירושלים בן יהודה 5
- II משרד הממשלה לנצי
- III נציגות משרד המלחמה - רחל סלימנד
- IV מולקת הכרעות הממשלתית
- V המוסדות הלאומיים
- VI מודאון בעלמל
- VII תחנת הרכבת
- VIII אנג
- IX מלון המלך יוד
- X מלון יערן
- XI מלון מלביה
- XII מלון סיטין
- XIII מלון תל אביב

תוספת שניה

1. לוח שכר הנסיעה.

שכר הנסיעה שכר הנסיעה
בליה ביום

תיאור הנסיעה

א. מכל מקום שבתוך אזור 1 לכל מקום שבתוך אחד האזורים המפורטים להלן, או מכל מקום שבתוך אחד האזורים המפורטים להלן לכל מקום שבתוך אזור 1:

מיל	מיל	
300	200	אזור 1
375	250	אזורי 2 (א), 2 (ב)
450	300	אזורי 3 (א), 3 (ב), 3 (ג)
480	320	אזורי 4 (א), 4 (ב)

ב. מכל מקום שבתוך אזור 1 לכל מקום שבתוך אחת השכונות המפורטות להלן, או מכל מקום שבתוך אחת השכונות המפורטות להלן, לכל מקום שבתוך אזור 1:

675	450	גבעת שאול
600	400	קרית משה
675	450	בית הכרם
750	500	יפה נוף
900	600	שכונת הפועלים
975	650	בית וגן
1050	700	בני ברית
900	600	נוה שאנן
630	420	קטמון
555	370	המושבה הגרמנית
675	450	בקעה העליונה
900	600	מקור חיים
825	550	תלפיות
900	600	ארגונה
1125	750	רמת רחל
600	400	מושבה יונית
1500	1000	עין כרם

2. שכר הולכת 5 נוסעים או יותר.

שכר הולכת 5 נוסעים או יותר, יהיה כקבוע בלוח בתוספת 50 מיל, פרט לנסיעה ששמה הקבוע בלוח הוא 200 מיל, שהתוספת לגביה היא 30 מיל בלבד.

3. שכר הזמנה.

בעד הזמנת מונית למקום היציאה ישולם, נוסף לשכר הנסיעה, גם שכר הזמנה בסך 50 מיל.

4. נסיעה הלך ושוב.

נשכרה מונית לנסיעה הלך ושוב — ישולם בעד הנסיעה בכיוון האחד — השיעור שנקבע בלוח, ובעד הנסיעה בחזרה —

(א) 25% משיעור זה — אם המונית נשכרה מכל מקום בתוך אזור 1 לנסיעה;

(ב) 50% משיעור זה — אם המונית נשכרה מכל מקום אחר או הזמנה מכל מקום לרבות אזור 1, לנסיעה.

5. שכר המתנה.

5 דקות ההמתנה הראשונות — פטורות מתשלום; שכר המתנה בעד כל דקה נוספת הוא 10 מילים.

6. שכר הובלת מזוודות ועגלות ילדים.

(א) אם מספר הנוסעים במונית אינו עולה על 2, תהא הובלת שתי מזוודות שגודלן עד 50×70 ס"מ — פטורה מתשלום;

אם מספר הנוסעים עולה על 2, תהא הובלת מזוודה אחת פטורה מתשלום. בכל מקרה אחר תהא שכר הובלת מזוודה בשיעור 50 מיל לכל מזוודה.

(ב) בעד הובלת כל עגלת ילדים יהא שכר הובלה בשיעור של 100 מיל.

כ"ד בתשרי תש"י (17 באוקטובר 1949)

מִיכָאֵל לוֹבֶרְסְקִי
המפקח על התעבורה
רשות מוסמכת, רשות מפקחת

תקנות ההגנה, 1939

צו בדבר תיקון צו ההגנה (מחירים מכסימליים שונים), 1946

בבתוקף סמכותי לפי תקנה 46 לתקנות ההגנה, 1939¹, אני מצווה בזה לאמור:

1. תיקון צו.
צו ההגנה (מחירים מכסימליים שונים), 1946², יתוקן כך:
(א) בסעיף 3, תימחק פסקה (2).
(ב) בסעיף 3 (4), תימחק האות "ג" שבסוף השורה הראשונה.
(ג) בתוספת הראשונה, יימחק חלק ג'.
2. תחילת תוקף.
תקפו של צו זה הוא מיום כ"ב באב תש"ט (17 באוגוסט 1949).
3. השם.
לצו זה ייקרא "צו ההגנה (מחירים מכסימליים שונים) (תיקון), תש"י—1949".

מיכאל לוברסקי
המפקח על התעבורה
רשות מוסמכת, רשות מפקחת

88 p. d'w. 10 ~

תקנות ההגנה, 1939

צו בקבר הפיקוח על מכירת סיד

בחוֹקף סמכותי לפי סעיפים 46 ו-71 לתקנות ההגנה, 1939³, אני מצווה בזה
לאמור:

1. פירושם.
„סיד“ פירושו — סיד שנשרף בכבשן המוסק בעצים או בקוצים.
2. היתר מכירה ואגרת היתר.
(א) לא ימכור אדם סיד, אלא לפי היתר מכירה מאת המפקח על המכרות.
(ב) לכל מכירה ומכירה יינתן היתר נפרד ובו תצויין כמות הסיד שמכירתה הותרה על פיו.
(ג) בעד כל היתר תשולם אגרה בשיעור 500 מיל לכל טונה סיד הרשומה בו.

¹ ע"ר מס' 917 מיום 26.8.39, תוס' 2, עמ' 539.

²ע"ר מס' 1522 מיום 16.9.46, תוס', 2, עמ' 984.

³ ע"ר מס' 914 מיום 26.8.39, תוס' 2, עמ' 539.

3. ענשים.

העובר על סעיפים קטנים (א) ו-(ג) — דינו כאמור בתקנה 76 לתקנות ההגנה, 1939.

4. השם.

לצו זה ייקרא "צו ההגנה (פיקוח על מכירת סיד), תש"י—1949".

ד"ר יהושע גוברין

המפקח על המכרות, רשות מוסמכת

נתאשר.

כ"ד בתשרי תש"י (17 באוקטובר 1949)

א. קפלן

שר המסחר והתעשיה

940, תש"י, 3

פקודת משקלות ומידות, 1947

צו בדבר מידות קיבול למצרכי מזון נוזלים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 לפקודת משקלות ומידות, 1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה בזה לאמור:

1. שימוש במידות קיבול.

השימוש באחד מאלה — אסור:

(א) מידת קיבול בלתי מטריית לצורך כל מסחר במצרכי מזון נוזלים;

(ב) מידת קיבול לצורך כל מסחר במצרכי מזון נוזלים שלא אומת דיוקה ולא נטבעה בהתאם לתקנות שבחוספת החמישית לפקודת משקלות ומידות, 1947, או בהתאם לתקנות שהותקנו לפי סעיף 14 לפקודת האמורה.

2. השם.

לצו זה ייקרא "צו המשקלות והמידות (מידות קיבול למצרכי מזון נוזלים), תש"י—1949".

כ"ד בתשרי תש"י (17 באוקטובר 1949)

א. קפלן

שר המסחר והתעשיה

¹ ע"ר מס' 1563 סיום 15.3.47, חוס' 1, עמ' 2.

² ע"ר מס' 2 סיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), חוס' א', עמ' 7.

פקודת החברות

צו בדבר פקדונות של חברות ביטוח

בתוקף סמכותי לפי סעיף 101 (1) לפקודת החברות, אני מצווה בזה לאמור:

1. תיקון צו.

צו החברות (פקדונות של חברות ביטוח), תש"ט—1949², יתוקן כך:
בסעיף 4 (א) במקום המלים "ז' בתשרי תש"י (30 בספטמבר 1949)" יבואו המלים "כ"ג בחשוון תש"י (15 בנובמבר 1949)".

2. תחילת תוקף.

תקפו של צו זה הוא מיום י"ז באב תש"ט (12 באוגוסט 1949).

3. השם.

לצו זה ייקרא "צו החברות (פקדונות של חברות ביטוח) (תיקון), תש"י—1949".

א.א. בלום

רושם החברות

אני מאשר את הצו.

י"ט בתשרי תש"י (12 באוקטובר 1949)

פ. רוזן

שר המשפטים

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 447

בתוקף הסמכויות של שר האוצר לפי סעיף 19(ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939³, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948⁴, שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה בזה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 7 מיום 18 במאי 1940, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1010 מיום 23 במאי 1940, יבוטל במידה שהוא חל על רכושם של אסתר פרנס מלודו' (מס' סידורי 8), חיים זיס מלודו' (מס' סידורי 26), יהושוע אשר זיס מלודו' (מס' סידורי 28), וחזה זיס מלודו' (מס' סידורי 29).

2. צו הקנייה מס' 13 מיום 7 בספטמבר 1940, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1043 מיום 12 בספטמבר 1940, יבוטל במידה שהוא חל על חלק אחד מתוך שלושה

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ב, עמ' 155.

² קובץ התקנות 30 מיום י"ז באב תש"ט (12.8.49), עמ' 394.

³ ע"ר מס' 923 מיום 5.9.39, תוס' 1 עמ' 1.

⁴ ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ט (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

חלקים של רכושו של יענקל (יעקב) צמח מוורשה (מס' סידורי 2), באשר החלק הנ"ל מגיע לאביגדור צמח לפי צו ירושה.

3. צו הקנייה מס' 15 מיום 26 בספטמבר 1940, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1047 מיום 30 בספטמבר 1940, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של הנרי קרפיול מפריו (מס' סידורי 18).

4. צו הקנייה מס' 52 מיום 24 בינואר 1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1165 מיום 29 בינואר 1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של מרדכי סדיקריו מסלונקי (מס' סידורי 202).

5. צו הקנייה מס' 54 מיום 25 במרס 1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1183 מיום 2 באפריל 1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של יעקב איון מסובלקי (מס' סידורי 2).

6. צו הקנייה מס' 66 מיום 3 באוקטובר 1942 שפורסם בעתון הרשמי מס' 1227 מיום 8 באוקטובר 1942 יבוטל.

7. צו הקנייה מס' 115 מיום 11 בדצמבר 1943, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1306 מיום 16 בדצמבר 1943, יבוטל במידה שהוא חל על 288 מתוך 600 חלקים של רכושו של רבקה בת חיים מסליח מקאהיר (מס' סידורי 4) אשר החלקים הנ"ל שייכים לחיים מסליח, יעקב מסליח, מרקו מסליח, לבנה כהן, אסתר זבן, ודבורה ארואסטה לפי צו ירושה.

8. תקפו של צו זה הוא מיום ו' בתשרי תש"י (29 בספטמבר 1949).

ה' בתשרי תש"י (28 בספטמבר 1949)

ס. הירש

הממונה על רכוש האויב

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 448

בתוקף הסמכויות של שר האוצר לפי סעיף 9(ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—
1948, שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויות, אני מצווה בזה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 4 מיום 5 במרס 1940, שפורסם בעתון הרשמי מס' 990

¹ ע"ר מס' 923 מיום 5.9.39, חוס' 1, עמ' 79.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), חוס' א', עמ' 1.

מיום 7 במרס 1940, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של אפרים דוד וייסנבלום
מורשה (מס' סידורי 36).

2. צו הקנייה מס' 9 מיום 24 ביוני 1940, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1025
מיום 27 ביוני 1940, יבוטל במידה שהוא חל על רכושה של פלורה ירוסלבסק
מקופנהגן (מס' סידורי 17).

3. צו הקנייה מס' 60 מיום 11 ביולי 1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1210
מיום 16 ביולי 1942, יבוטל במידה שהוא חל על 28 חלקים מתוך 30 חלקים
של רכושו של וולף גרייבר מגנואה (מס' סידורי 4) באשר החלקים הנ"ל מגיעים
לסלומון גרייבר, אידה בבד, מנחם גרייבר, אסתר הרצוג, אברהם מצנר, יוסף
גרייבר, סרינה גרייבר, מנפרד טידור וקמילה צפורה טידור לפי צו ירושה;
ורכושה של שיינדל גרייבר מגנואה (מס' סידורי 5).

4. צו הקנייה מס' 87 מיום 19 באפריל 1943, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1262
מיום 22 באפריל 1943, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של אריה פיפר
מסטניסלבוב (מס' סידורי 9).

5. תקפו של צו זה הוא מיום י"ח בתשרי תש"י (11 באוקטובר 1949).

י"ז בתשרי תש"י (10 באוקטובר 1949)

ס. הירש

הממונה על רכוש האויב

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 449

בתוקף הסמכויות של שר האוצר לפי סעיף 9 (1) (ב) לפקודת המסחר עם
האויב, 1939¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—
1948², שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה בזה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 5 מיום 3 באפריל 1940, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1000
מיום 11 באפריל 1940, יבוטל במידה שהוא חל על 43 חלקים מתוך 60 חלקים
של רכושו של חיים יחזקאל דיאמנט מלודו' (מס' סידורי 21), באשר החלקים
הנ"ל מגיעים לפרלה איגלה פילר ושמהה פישל דיאמנט לפי צו ירושה.

2. צו הקנייה מס' 64 מיום 22 בספטמבר 1942, שפורסם בעתון הרשמי מס'
1226 מיום 1 באוקטובר 1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של לייב לנדו
מלבוב (מס' סידורי 11).

¹ ע"ר מס' 923 מיום 5.9.39, תוס' 1, עמ' 79.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

3. צו הקנייה מס' 72 מיום 28 בנובמבר 1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1236 מיום 3 בדצמבר 1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של משה גולדברשט ממרסיל (מס' סידורי 1).

4. תקפו של צו זה הוא מיום כ' בתשרי תש"י (13 באוקטובר 1949).

י"ט בתשרי תש"י (12 באוקטובר 1949)

ס. הירש

הממונה על רכוש האויב

מדרג לשלטון מקומי

כאמ"ל, תש"א, 213, 217

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו המקים מועצה מקומית גבעת שמואל

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה בזה לאמור:

פרק ראשון: פירושים

1. פירושים.

בצו זה —

„בנין“ פירושו — כל בנין או מבנה, או חלק מהם, וכולל את שטח הקרקע שעיקר שימושה עם הבנין כחצר או כגינה או ככל צורך אחר של אותו בנין, אך לא יותר מן השטח שקבעה לכך המועצה; להוציא קרקע שהבנין שעליה לא היה תפוס מעולם כולו או בחלקו;

„אדמה חקלאית“ פירושה — כל קרקע שאינה בנין ואינה מוחזקת או מיועדת לצרכי אספורט, שעשועים או נופש, והיא מצויה באזור שלא הוכרז כאזור עירוני לפי סעיף 3 לפקודת מס הרכוש העירוני, 1940, ומשמשת בקביעות מטע או משתלה, מרעה או משק בעלי חיים, או לגידול תוצרת חקלאית או לגידול יער או פרחים; ובלבד שאם קרקע כזאת נמצאת באזור מגורים או באזור מסחרי או תעשייתי, לא תיחשב כאדמה חקלאית, אלא אם החליטה ועדת השומה לראותה כאדמה חקלאית בשים לב לדרגת התפתחותו של האזור;

¹ ע"ר מס' 1154, מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48) תוס' א', עמ' 1.

³ ע"ר מס' 1064 מיום 10.12.40, תוס' 1, עמ' 218.

„אדמת בנין“ פירושה — כל קרקע שאינה בנין ואינה אדמה חקלאית;
„נכסים“ פירושה — בנינים וקרקעות שבתחום המועצה, תפוסים או פנויים,
ציבוריים או פרטיים, למעט רחוב;

„בעל“ כולל אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה
אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח,
בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או
שוכר משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„מחזיק“ פירושו — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל
אופן אחר, להוציא אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„שווי לצורך ארנונה“ פירושו —

(א) לגבי אדמת בנין ואדמה חקלאית — המחיר שלפי המשוער אפשר לקבל
בעדה בדרך מכירה בשוק החפשי על ידי מוכר מרצון לקונה מרצון;

(2) לגבי בנין — דמי השכירות שלפי המשוער אפשר לקבל בעדו לתקופה
של שנה תמימה;

„הפקודה“ פירושה — פקודת המועצות המקומיות, 1941;

„המועצה“ פירושה — המועצה המקומית גבעת שמואל;

„ראש המועצה“ פירושו — נשיא המועצה בלשון הפקודה;

„תחום המועצה“ פירושו — השטח המתואר בתוספת;

„השר“ פירושו — שר הפנים או אדם שהוסמך על ידיו לצורך צו זה;

„שנה“ פירושה — שנת כספים.

פרק שני: ייסוד המועצה והרכבה

2. הכרזה על מועצה מקומית.

מכריזים בזה כי תחום המועצה יתנהל על ידי מועצה מקומית שתיקרא בשם
„מועצה מקומית גבעת שמואל“.

א2. חלות צו המועצה המקומית (גדרה), תש"ט—1949.

הסעיפים 3 עד 124 ועד בכלל לצו המועצות המקומיות (גדרה), תש"ט—
1949, כנוסחם ביום פרסום הצו ברשומות, יהיו סעיפים 3 עד 124 ועד בכלל
גם לצו זה.

125. העברת זכויות וחובות.

כל נכסים שבבעלותו או בחזקתו של ועד המושבה גבעת שמואל, מקרקעין
ומטלטלין וכל זכות ראויה או מוחזקת, וכל טובת הנאה שיש לו בכל נכס, כל

¹ קובץ התקנות 42 מיום ט"ז בתשרי תש"י (9.10.49), עמ' 15.

החובות שהיבים לו וכל ההתחייבויות הקיימות כלפיו, החובות שהוא חב וההתחייבויות שקיבל על עצמו, מחוק, עוברים מתאריך צו זה למועצה.
126. השם.

לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (גבעת שמואל), תש"י—1949".

תוספת

(סעיף 2)

גושי ירושום קרקע: 6185 ו-6189.

ז' באלול תש"ס (1 בספטמבר 1949)

מ. שפירא

שר הפנים

217, 213, ק', חלל, חלל, חלל

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו המקים מועצה מקומית נס ציונה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה בזה לאמור:

פרק ראשון: פירושים

1. פירושים.

בצו זה —

"בנין" פירושו — כל בנין או מבנה, או חלק מהם, וכולל את שטח הקרקע שעיקר שימושה עם הבנין כחצר או כגינה או ככל צורך אחר של אותו בנין, אך לא יותר מן השטח שקבעה לכך המועצה; להוציא קרקע שהבנין שעליה לא היה תפוס מעולם כולו או בחלקו;

"אדמה חקלאית" פירושה — כל קרקע שאינה בנין ואינה מוחזקת או מיועדת לצרכי אספורט, שעשועים או נופש, והיא מצויה באזור שלא הוכרו כאזור עירוני לפי סעיף 3 לפקודת מס הרכוש העירוני, 1940³, ומשמשת בקביעות מטע או משתלה, מרעה או משק בעלי חיים, או לגידול תוצרת חקלאית או לגידול יער או פרחים; ובלבד שאם קרקע כזאת נמצאת באזור מגורים או באזור מסחרי או תעשייתי, לא תיחשב כאדמה חקלאית, אלא אם החליטה ועדת השומה לראותה כאדמה חקלאית בשים לב לדרגת התפתחותו של האזור;

"אדמת בנין" פירושה — כל קרקע שאינה בנין ואינה אדמה חקלאית;

¹ ע"ר מס' 1154, מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48) תוס' א', עמ' 1.

³ ע"ר מס' 1064 מיום 10.12.40, תוס' 1, עמ' 218.

"נכסים" פירושם — בנינים וקרקעות שבתחום המועצה, תפוסים או פנויים, ציבוריים או פרטיים, למעט רחוב;

"בעל" כולל אדם המקבל או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

"מחזיק" פירושו — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, להוציא אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;
"שווי לצורך ארנונה" פירושו —

(א) לגבי אדמת בנין ואדמה חקלאית — המחיר שלפי המשוער אפשר לקבל בעדה בדרך מכירה בשוק החפשי על ידי מוכר מרצון לקונה מרצון;

(2) לגבי בנין — דמי השכירות שלפי המשוער אפשר לקבל בעדו לתקופה של שנה תמימה;

"הפקודה" פירושה — פקודת המועצות המקומיות, 1941;

"המועצה" פירושה — המועצה המקומית נס ציונה;

"ראש המועצה" פירושו — נשיא המועצה בלשון הפקודה;

"תחום המועצה" פירושו — השטח המתואר בתוספת;

"השר" פירושו — שר הפנים או אדם שהוסמך על ידיו לצורך צו זה;

"שנה" פירושה — שנת כספים.

פרק שני: ייסוד המועצה והרכבה

2. הכרזה על מועצה מקומית.

מכריזים בזה כי תחום המועצה יתנהל על ידי מועצה מקומית שתיקרא בשם "מועצה מקומית נס ציונה".

2א. חלות צו המועצה המקומית (גדרה), תש"ט—1949.

הסעיפים 3 עד 124 ועד בכלל לצו המועצות המקומיות (גדרה), תש"ט—1949, כנוסחם ביום פרסום הצו ברשומות, יהיו סעיפים 3 עד 124 ועד בכלל גם לצו זה.

125. העברת זכויות וחובות.

כל נכסים שבבעלותו או בחזקתו של ועד המושבה נס ציונה, מקרקעין ומטלטלין וכל זכות ראויה או מוחזקת, וכל טובת הנאה שיש לו בכל נכס, כל החובות שחייבים לו וכל ההתחייבויות הקיימות כלפיו, החובות שהוא חב וההתחייבויות שקיבל על עצמו, כחוק, עוברים מתאריך צו זה למועצה.

¹ קובץ התקנות 42 מיום ט"ו בחשרי תש"י (9.10.49), עמ' 15.

לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (נס ציונה), תש"י—1949".

תוספת

(סעיף 2)

גושי רישום קרקע וחלקות רישום קרקע כדלקמן:

גושים: 3634, 3636, 3637, 3638, 3639, 3640, 3641, 3642, 3644, 3750, 3751, 3752, 3753, 3754, 3755, 3756, 3768, 3842, 3843, 3844, 3845, 3846, 3847, 3848, 3849, 3850, 3851, 3852, 3853 — בשלמותם.

חלקות: 5, 6, 7, 8, 9, 10 — בגוש 3748; 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 — בגוש 3749; 2, 3, 24, מ-42 עד 52 — בגוש 3767; 1 — בגוש 3789.

ז' באלול תש"ט (1 בספטמבר 1949)

מ. שפירא

שר הפנים

כ"א ח' תמוז, 217, 213

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו המקיים מועצה מקומית פרדס חנה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ה—1948², אני מצווה בזה לאמור:

פרק ראשון: פירושים.

1. פירושים.

בצו זה —

"בנין" פירושו — כל בנין או מבנה, או חלק מהם, וכולל את שטח הקרקע שעיקר שימושה עם הבנין כחצר או כגיהה או ככל צורך אחר של אותו בנין, אך לא יותר מן השטח שקבעה לכך המועצה; להוציא קרקע שהבנין שעליה לא היה תפוס מעולם כולו או בחלקו;

"אדמה חקלאית" פירושה — כל קרקע שאינה בנין ואינה מוחזקת או מיועדת לצרכי אספורט, שעשועים או נופש, והיא מצויה באזור שלא הוכרז כאזור עירוני לפי סעיף 3 לפקודת מס הרכוש העירוני, 1940³, ומשמשת בקביעות מטע או משתלה, מרעה או משק בעלי חיים, או לגידול תוצרת חקלאית או לגידול יער

¹ ע"ר מס' 1154, מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48) תוס' א, עמ' 1.

³ ע"ר מס' 1064 מיום 10.12.40, תוס' 1, עמ' 218.

או פרחים; ובלבד שאם קרקע כזאת נמצאת באזור מגורים או באזור מסחרי או תעשייתי, לא תיחשב כאדמה חקלאית, אלא אם החליטה ועדת השומה לראותה כאדמה חקלאית בשים לב לדרגת התפתחותו של האזור;

„אדמת בנין“ פירושה — כל קרקע שאינה בנין ואינה אדמה חקלאית;

„נכסים“ פירושה — בנינים וקרקעות שבתחום המועצה, תפוסים או פנויים, ציבוריים או פרטיים, למעט רחוב;

„בעל“ כולל אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום, של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„מחזיק“ פירושו — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, להוציא אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„שווי לצורך ארנונה“ פירושו —

(א) לגבי אדמת בנין ואדמה חקלאית — המחיר שלפי המשוער אפשר לקבל בעדה בדרך מכירה בשוק החפשי על ידי מוכר מרצון לקונה מרצון;

(2) לגבי בנין — דמי השכירות שלפי המשוער אפשר לקבל בעדו לתקופה של שנה תמימה;

„הפקודה“ פירושה — פקודת המועצות המקומיות, 1941;

„המועצה“ פירושה — המועצה המקומית פרדס חנה;

„ראש המועצה“ פירושו — נשיא המועצה בלשון הפקודה;

„תחום המועצה“ פירושו — השטח המתואר בתוספת;

„השר“ פירושו — שר הפנים או אדם שהוסמך על ידיו לצורך צו זה;

„שנה“ פירושה — שנת כספים.

פרק שני: ייסוד המועצה והרכבה

2. הכרזה על מועצה מקומית.

מכריזים בזה כי תחום המועצה יתנהל על ידי מועצה מקומית שתיקרא בשם „מועצה מקומית פרדס חנה“.

2א. חלות צו המועצה המקומית (גדרה), תש"ט—1949.

הסעיפים 3 עד 124 ועד בכלל לצו המועצות המקומיות (גדרה), תש"ט—1949, כנוסחם, ביום פרסום הצו ברשומות, יהיו סעיפים 3 עד 124 ועד בכלל גם לצו זה.

125. העברת זכויות וחובות.

כל נכסים שבבעלותו או בחזקתו של ועד המושבה פרדס חנה, מקרקעין ומטלטלין וכל זכות ראויה או מוחזקת, וכל טובת הנאה שיש לו בכל נכס, כל

¹ קובץ התקנות 42 מיום ט"ו בתשרי תש"י (9.10.49), עמ' 15.

החובות שחייבים לו וכל ההתחייבויות הקיימות כלפיו, החובות שהוא חב וההתחייבויות שקיבל על עצמו, כחוק, עוברים מתאריך צו זה למועצה.

126. השם.

לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (פרדס חנה), תש"י—1949".

תוספת

(סעיף 2)

גושי רישום קרקע וחלקות רישום קרקע כדלקמן:

גושים: 10094 עד 10096, 10101 עד 10105, 10107 עד 10113, 10119, 10121, 10124 — בשלמותם; 10097 פרט לחלקה 27; 10100 פרט לחלקות 33, 114 עד 116, 138; 10118 פרט לחלקות 1 ו-2; 10123 פרט לחלקות 1 עד 13; החלקות 7 עד 13, 21 עד 26 והחלק של חלקה 16, הגובל בחלקה 26 בגוש 10090; החלקות 2, 17 עד 22 בגוש 10091.
החלקות 2 עד 17 והחלק מחלקה 1 הגובל בחלקות 4, 5, 9, 10, 11 בגוש 10098; החלקות 1 עד 28, 34, 35, 44 עד 47 בגוש 10099; והחלקות 1 עד 6, 24 עד 26, 28, 30 עד 37, 35 עד 45 בגוש 10106.

ז' באלול תש"ט (1 בספטמבר 1949)

שר הפנים

מ. שפירא

כחול, מס' א.ק. 213, 217,

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו המקום מועצה מקומית רמת השרון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה בזה לאמור:

פרק ראשון: פירושים

1. פירושים.

בצו זה —

"בנין" פירושו — כל בנין או מבנה או חלק מהם, וכולל את שטח הקרקע שעיקר שימושה עם הבנין כחצר או כגינה או ככל צורך אחר של אותו בנין, אך לא יותר מן השטח שקבעה לכך המועצה; להוציא קרקע שהבנין שעליו לא היה תפוס מעולם כולו או בחלקו;

¹ ע"ר מס' 1154, מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48) תוס' א', עמ' 1.

„אדמה חקלאית“ פירושה — כל קרקע שאינה בנין ואינה מוחזקת או מיועדת לצרכי אספורט, שעשועים או נופש, והיא מצויה באזור שלא הוכרז כאזור עירוני לפי סעיף 3 לפקודת מס הרכוש העירוני, 1940, ומשמשת בקביעות מטע או משתלה, מרעה או משק בעלי חיים, או לגידול תוצרת חקלאית או לגידול יער או פרחים; ובלבד שאם קרקע כזאת נמצאת באזור מגורים או באזור מסחרי או תעשייתי, לא תיחשב כאדמה חקלאית, אלא אם החליטה ועדת השומה לראותה כאדמה חקלאית בשנים לב לדרגת התפתחותו של האזור;

„אדמת בנין“ פירושה — כל קרקע שאינה בנין ואינה אדמה חקלאית;

„נכסים“ פירושה — בנינים וקרקעות שבתחום המועצה, תפוסים או פנויים, ציבוריים או פרטיים, למעט רחוב;

„בעל“ כולל, אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזמנו או בין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„מחזיק“ פירושו — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, להוציא אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„שווי לצורך ארנונה“ פירושו —

(א) לגבי אדמת בנין ואדמה חקלאית — המחיר שלפי המשוער אפשר לקבל בעדה בדרך מכירה בשוק החפשי על ידי מוכר מרצון לקונה מרצון;

(2) לגבי בנין — דמי השכירות שלפי המשוער אפשר לקבל בעדו לתקופה של שנה תמימה;

„הפקודה“ פירושה — פקודת המועצות המקומיות, 1941;

„המועצה“ פירושה — המועצה המקומית רמת השרון;

„ראש המועצה“ פירושו — נשיא המועצה בלשון הפקודה;

„תחום המועצה“ פירושו — השטח המתואר בתוספת;

„השר“ פירושו — שר הפנים או אדם שהוסמך על ידיו לצורך צו זה;

„שנה“ פירושה — שנת כספים.

פרק שני: ייסוד המועצה והרכבה

2. הכרזה על מועצה מקומית.

מכריזים בזה כי תחום המועצה יתנהל על ידי מועצה מקומית שתקרא בשם „מועצה מקומית רמת השרון“.

2א. חלות צו המועצה המקומית (גדרה), תש"ט—1949.

הסעיפים 3 עד 124 ועד בכלל לצו המועצות המקומיות (גדרה), תש"ט—

¹ ע"ר מס' 1064 מיום 10.12.40, תוס' 1, עמ' 218.

1949, כנוסחם ביום פרסום הצו ברשומות, יהיו סעיפים 3 עד 124 ועד בכלל גם לצו זה.

125. העברת זכויות וחובות.

כל נכסים, שבבעלותו או בחזקתו של ועד המושבה רמת השרון, מקרקעין ומטלטלין וכל זכות ראויה או מוחזקת, וכל טובת הנאה שיש לו בכל נכס, כל החובות שחייבים לו וכל ההתחייבויות הקיימות כלפיו, החובות שהוא חב וההתחייבויות שקיבל על עצמו, כחוק, עוברים מתאריך צו זה למועצה.

126. השט.

לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (רמת השרון), תש"י—1949".

תוספת

(סעיף 2)

גושי רישום קרקע וחלקת רישום קרקע כדלקמן:

גושים: 6415, 6416, 6417, 6418, 6598, 6599, 6613, 6614 — בשלמותם;
חלקה 6 בגוש 6597.

ז' באלול תש"ט (1 בספטמבר 1949)

מ. שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית עמק-חפר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,² אני מצווה בזה לאמור:

1. תיקון צו.

צו המועצות המקומיות (מועצה מקומית גלילית של עמק חפר), 1940,³ יתוקן כך:

במקום התוספת הראשונה תבוא תוספת זו:

¹ כובץ התקנות 42 מיום ט"ו בתשרי תש"י (0.10.49), עמ' 15.

² ע"ר-מס' 1154 מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

³ ע"ר-מס' 2, מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' 1, עמ' 1.

⁴ ע"ר-מס' 995 מיום 21.3.40, תוס' 2, עמ' 415.

„תוספת ראשונה

שטח השיפוט של המועצה יקיף את הגושים והחלקות של רישום קרקע הבאים:
הגושים (עד בכלל):

7888 עד 7892, 7896 עד 7907, 7917 עד 7925, 7963 עד 7974, 7977 עד 7988,
7991, 7996 עד 7998, 8078 עד 8086, 8089, 8090, 8092, 8136, 8137, 8140,
8280, 8281, 8290 עד 8314, 8324 עד 8412, כולם בשלמותם.
8315 פרט לחלקה 2.
8323 פרט לחלקה 40.
8134 פרט לחלקות 3, 8, 9 עד 14, 17, 19.
8211 פרט לחלקות 3 עד 12, 46 והחלק מחלקה 14 הגובל בחלקות 3 עד 12 ו-46.
8212 פרט לחלקות 6, 7, 9, 10, 81 עד 85.

החלקות:

1 עד 6, 23 עד 34, 44, 45, 47, 49, 91, החלק מחלקה 40 הגובל בחלקות 25,
27 ו-30 עד 34, החלק מחלקה 49 הגובל בחלקות 4, 5, 6, 23, 24 ו-26, והחלק
מחלקה 50 הגובל בחלקה 1 — בגוש 8322.

2. תחילת תוקף.

תקפו של צו זה הוא מיום כ' באלול תש"ט (14 בספטמבר 1949).

3. השם.

לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (מועצה מקומית גלילית של עמק חפר)
(תיקון), תש"י—1949“.

ט' בתשרי תש"י (2 באוקטובר 1949)

מ. ש פירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית רחובות

בתוקף סמכותו לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים
14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה בזה
לאמור:

1. תיקון צו.

צו המועצות המקומיות (רחובות)³, יתוקן כך:

בסעיף 16 —

¹ ע"ר מס' 1154 מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א, עמ' 1.

³ ע"ר מס' 1632 מיום 11.12.47, תוס' 2, עמ' 1462.

- (א) בסעיף-קטן (1) במקום הפסקות (א) עד (ח) — יבואו פסקות אלה:
- „(א) ארנונת רכוש שנתית שבתשלומה חייבים בעלי בנינים וקרקעות;
- (ב) ארנונה כללית שנתית שבתשלומה חייבים המחזיקים בבנינים ובקרקעות תפוסות;
- (ג) ארנונת חינוך שנתית, שבתשלומה חייבים המחזיקים בבנינים ובקרקעות תפוסות;
- (ד) ארנונת גולגולת מודרגת שבתשלומה חייבים תושבי שטח שיפוטה של המועצה מבני 21 שנה ומעלה חוץ מנשים נשואות הגרות עם בעליהן;
- (ה) כל ארנונה אחרת וכל אגרות, היטלים ודמי השתתפות שמועצה מקומית רשאית להטילם לפי פקודת המועצות המקומיות, 1941, או לפי כל חוק אחר.”;
- (ב) אחרי סעיף-קטן (1) יוסף סעיף-קטן זה:
- „(א1) הבסיס לשומת הארנונות המפורטות בפסקות (א), (ב) ו-(ג) לסעיף-קטן (1) לגבי בנינים וקרקעות תפוסות הוא השווי לצורך ארנונה, והבסיס לשומת ארנונות רכוש לגבי קרקע פנויה הוא שווי הקרן.”

2. תחילת תוקף.

תקפו של צו זה הוא מיום ב' בניסן תש"ט (1 באפריל 1949).

3. השם.

לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (רחובות) (תיקון), תש"י—1949”.

ט' בתשרי תש"י (2 באוקטובר 1949)

מ. ש פ י ר א

שר הפנים

תיקוני טעויות

בקובץ התקנות 26 מיום כ"ג בתמוז תש"ט (20.7.49), עמ' 334, בחוק עזר להרצליה (רשיונות לאפניים ולתלת אפניים) (תיקון), תש"ט—1949, נפלו טעויות אלה:

- בשורה הראשונה, במקום „סעיף 15 (1) (ד)” צריך להיות „25 (1) (ד)”.
- בסופו, יש להוסיף חתימה זו:

דוד רמז

שר-התחבורה.

בְּקוֹבֵץ הַתְּקֵנוֹת מִס' 39 מִיּוֹם כ"ז בִּאלּוּל תש"ט (21.9.49) נִפְלוּ טְעוּיֹת אֵלֶּה:
טְעוּיֹת אֵלֶּה:

1. בְּחֹק הָעוֹזֵר לְצִפְת (הֵיטֵל לְצִרְכֵי סַעַד), תש"ט—1949, עמ' 497 —
(א) בִּסְעִיף 1, בְּהַגְדֵּרֶת רֹאשׁ הָעֵיר אַחֲרֵי הַמְּלָה „עִירִיָּה“ הוֹשַׁמְטָה הַמְּלָה „צִפְת“.
(ב) בִּסְעִיף 2, אַחֲרֵי הַמְּלָה „הָעִירִיָּה“ הוֹשַׁמְטָה הַמְּלָה „צִפְת“, וַיֵּשׁ לְהַחֲלִיף אֶת
הַמְּלָה „הַמוֹעֵצָה“ בַּמְּלָה „הָעִירִיָּה“.
- (ג) בִּסְעִיף 4 (ב) שֶׁל חֹק הָעוֹזֵר הַנ"ל יֵשׁ לְהוֹסִיף בְּסוּפוֹ אֶת הַמְּלִים: „רֹאשׁ
הָעֵיר רִשְׁאֵי לְקַבֹּעַ אֶת צוֹרֶת הַחֲשָׁבוֹן לְמַעַן הַקֵּל עַל הַבְּקוֹרָת, וּמִשְׁקָבֶע — תַּחֲיִיב
אֶת בְּעָלֵי הַמוֹסְדִים“.
2. בְּחֹק הָעוֹזֵר לְקִרְיַת מוֹצֵקִין (הֵיטֵל לְצִרְכֵי סַעַד), תש"ט—1949, עמ' 500,
בִּסְעִיף 4 יֵשׁ לְהוֹסִיף בְּסוּפוֹ אֶת הַמְּלִים: „הַנְּשִׂא רִשְׁאֵי לְקַבֹּעַ אֶת צוֹרֶת הַחֲשָׁבוֹן
לְמַעַן הַקֵּל עַל הַבְּקוֹרָת, וּמִשְׁקָבֶע — תַּחֲיִיב אֶת בְּעָלֵי הַמוֹסְדִים“.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).